

[Alfred Bøgh.]

skatterne, boligstøtte- og lejelovgivning ændres henimod et frit boligmarked, offentligt forbrug indskrænkes, altså besparelser, begunstiggelse for privat opsparing, herunder investering og afdrag på gæld, og en virkelig reform af indkomstbeskatningen.

Forslaget burde vel egentlig have heddet forslag til lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, for det er vel det, der er regeringens mening. Havde det drejet sig om indirekte skatter, havde man jo nok fundet dem på mere traditionel måde, og hvis regeringens primære formål er forbrugsbegrænsning, var det så ikke mere reelt at sige det lige ud i stedet for at gøre som hidtil, hvor man har antydnet, at de gode tider jo nok kunne tage en tand til? Er det ikke regeringens pligt nu at tone rent flag og sige til landets befolkning: kære venner, de forrige tider ere ikke mere; hvis ikke kravene hører op, så kommer vi og standser denne skadelige udvikling, og det bliver uden den compensation, som hidtil er fulgt efter, for den er der ingen basis for. Ja, jeg spørger bare: var det ikke mere reelt, klart og tydeligt at sige det til befolkningen fremfor denne evige tilsøring?

Jeg skal ikke i dag komme ind på enkeltheder i lovforslaget; for os har det mere drejet sig om at få klart frem, hvilke betingelser vi stiller for, at vi overhovedet kan gå ind på en drøftelse.

Detailléd eller grossistled? Det er sagt fra mit partis side, at man selvfølgelig, hvis vi skal have en omsætningsafgift, må gøre, hvad der er muligt, for at den gennemføres med så få ulemper som muligt for erhvervene, og derfor har vi peget på grossistledet. Det blev sagt af den foregående taler, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at store dele af befolkningen nu er utålmodige. Hvis jeg husker ret, mente han, at de var utålmodige efter at få gennemført omsætningsafgift og kildeskat. Jeg tror, at landets befolkning er utålmodig, men på en anden måde; jeg tror, at den endelig er kommet til den erkendelse, at nu må, som det er sagt af et andet æret medlem, og som det også blev citeret af det ærede medlem hr. Peter Nielsen, nu må det, der sker i galeanstalten Danmark, bringes til ophør. Derfor skal der efter vor mening ske meget

betydelige ændringer i disse lovforslag, inden de kan finde tilslutning fra vor side.

Foged: Jeg står her med tingets dagsorden og noterer mig, at der står torsdag den 15. marts 1962 på den. Det kan godt være, det vil virke lidt trættende på den højtærede finansminister på ny at høre beklagelser over tidspunktet for fremsættelsen af disse lovforslag. Den højtærede minister ryster på hovedet. Det tyder på en vis kynisme over for både folketinget og landets befolkning med hensyn til, hvornår skatte-lovsforslag bør være fremsat, hvor betids det bør finde sted. Den højtærede finansminister kan vel ikke mene, at 15. marts er betids for et forslag til udskrivningslov, som allerede skal træde i kraft den 1. april, og da slet ikke at et forslag så omfattende som dette forslag vedrørende en omsætningsafgift skulle kunne behandles på så kort tid. Jeg tror, at den højtærede finansminister måske meget snarere skulle stå op og beklage, at forslagene fremsættes på så sent et tidspunkt. Men det er vel i nogen grad kommunevalgene, der har medvirket til, at finansministeren ikke turde fremsætte forslagene før. Det kan jo også godt være, at befolkningen, hvis den havde set buketten i tide, ville have taget et andet standpunkt til den regering, som nu sidder. Det er givet, at det i det mindste vil få konsekvenser, hvad regeringen her er kommet med.

Det var også en mærkelig tale, den ærede ordfører for socialdemokratiet førte. Jeg noterede mig hele vejen igennem en vis surhed, en vis harme over det, der står i udskrivningslovforslaget. Der var snart intet deri, der var rigtigt. Det var, som om den socialdemokratiske ordfører var flyttet over på oppositionens side; ja, det var sådan, at man slet ikke havde det indtryk, at det var en flertalsregering, han repræsenterede, thi for en flertalsregering måtte det dog vel være muligt at gennemføre alle de rettelser, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen mente vi burde gennemføre. Det var en mærkelig tale, den socialdemokratiske ordfører holdt, i den grad kritiserede han tingene. Han benævnedes forslagene som lapperier. Jeg giver ham ret i, at det er lapperier; men hvorfor kommer regeringen,